

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.01.2007
RT I 2006, 55, 405

Sotsiaalhoolekande seaduse ja sellest tulenevalt teiste seaduste muutmise seadus

Vastu võetud 15.11.2006

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 4. detsembri 2006. a otsusega nr 35

§ 1. Sotsiaalhoolekande seaduses(RT I 1995, 21, 323; 2006, 26, 191) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 2 täiendatakse punktiga 9¹järgmises sõnastuses:

« 9¹) lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteem – infosüsteem lapsehoiuteenuse kättesaadavuse tagamiseks ja kasutamise toetamiseks;»

2)paragrahvi 7 lõiget 1 täiendatakse punktiga 7¹järgmises sõnastuses:

« 7¹) asenduskoduteenuse ja riigi rahastatava lapsehoiuteenuse rahastamise korraldamine;»;

3)paragrahvi 10 täiendatakse punktiga 2¹järgmises sõnastuses:

« 2¹) lapsehoiuteenus;»;

4)paragrahvi 10 täiendatakse punktiga 5¹järgmises sõnastuses:

« 5¹) asenduskoduteenus;»;

5)seadust täiendatakse §-dega 12¹–12⁸järgmises sõnastuses:

« § 12¹. Lapsehoiuteenus

(1) Lapsehoiuteenus on lapse seadusliku esindaja või käesoleva seaduse § 25²lõikes 1 nimetatud hooldaja toimetulekut või töötamist toetav teenus, mille osutamise vältel tagab nimetatud isikute asemel lapse hooldamise, arendamise ja turvalisuse lapsehoiuteenuse osutaja.

(2) Kui lapsehoiuteenust, välja arvatud raske või sügava puudega lapse seaduslikule esindajale või käesoleva seaduse § 25²lõikes 1 nimetatud hooldajale osutatav lapsehoiuteenus, rahastatakse kohaliku omavalitsusüksuse eelarvest, kehtestab lapsehoiuteenust saama õigustatud isikute ringi, lapsehoiuteenuse rahastamise mahu ning lapsehoiuteenuse osutamise tingimused ja korra kohaliku omavalitsusüksuse volikogu.

§ 12². Riigi rahastatavale lapsehoiuteenusele õigustatud isikud

Riigi rahastatavale lapsehoiuteenusele on õigus raske või sügava puudega lapse seaduslikul esindajal või käesoleva seaduse § 25²lõikes 1 nimetatud hooldajal (edaspidi *lapsehoiuteenusele õigustatud isik*) kuni selle kalendriaasta lõpuni, kui laps saab 18-aastaseks, eeldusel et:

- 1) raske või sügava puudega lapse hooldusteenuste vajadus on kirjas lapse rehabilitatsiooniplaanis;
- 2) lapse hooldamine ei ole samal ajal tagatud teiste sotsiaalteenustega, välja arvatud käesoleva seaduse §-s 25¹sätetatud lapse perekonnas hooldamine;
- 3) laps ei viibi samal ajal haridusasutuses.

§ 12³. Lapsehoiuteenuse osutajana tegutsemine

(1) Täielikult või osaliselt riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse eelarvest rahastatavat lapsehoiuteenust võib osutada füüsilisest isikust ettevõtja, juriidiline isik, kohaliku omavalitsuse asutus või valitsusasutuse hallatav asutus, kellel on lapsehoiuteenuse osutaja tegevuskohajärgse maavanema antud kehtiv tegevusluba.

(2) Kui tegevusluba soovitakse taotleda, sõltumata lapsehoiuteenuse osalisest või täielikust rahastamisest riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse eelarvest, kohaldatakse sellele käesoleva paragrahvi lõikes 1 ning käesoleva seaduse §-des 12⁷ ja 12⁸ sätestatud nõudeid.

§ 12⁴. Riigi rahastatavale lapsehoiuteenusele suunamine

(1) Riigi rahastatavale lapsehoiuteenusele õigustatud isik esitab lapsehoiuteenuse saamiseks taotluse koos nõutavate dokumentidega lapse elukohajärgsele valla- või linnavalitsusele.

(2) Raske või sügava puudega lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus teeb otsuse lapsehoiuteenusele õigustatud isiku riigi rahastatavale lapsehoiuteenusele suunamise kohta 10 tööpäeva jooksul taotluse ja kõigi nõutavate dokumentide esitamisest arvates.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse vormi ning nõutavate dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister määrusega.

§ 12⁵. Riigi rahastatava lapsehoiuteenuse osutamise haldusleping

(1) Raske või sügava puudega lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus sõlmib lapsehoiuteenusele õigustatud isikuga ja lapsehoiuteenusele õigustatud isiku valitud lapsehoiuteenuse osutajaga halduslepingu riigi rahastatava lapsehoiuteenuse osutamiseks eeldusel, et:

1) raske või sügava puudega lapse elukohajärgsele valla- või linnavalitsusele on esitatud käesoleva seaduse § 12⁴ lõikes 1 nimetatud dokumendid;

2) raske või sügava puudega lapsele ei ole sama kalendriaasta jooksul osutatud riigi rahastatavat lapsehoiuteenust Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud maksimaalse maksumuse ulatuses;

3) raske või sügava puudega lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus on teinud kindlaks, et nimetatud lapsele ei osutata riigi rahastatava lapsehoiuteenuse osutamisega samal ajal teisi hooldamist tagavaid sotsiaalteenuseid või raske või sügava puudega laps ei viibi samal ajal haridusasutuses.

(2) Kui raske või sügava puudega lapse elukohajärgne kohalik omavalitsus muutub pärast käesoleva seaduse § 12⁴ lõikes 2 nimetatud otsuse tegemist, teavitab lapsehoiuteenusele õigustatud isik uut elukohajärgset valla- või linnavalitsust riigi rahastatava lapsehoiuteenuse taotluse rahuldamise otsusest.

(3) Raske või sügava puudega lapse elukohajärgse kohaliku omavalitsuse muutumisel kohustub kohalik omavalitsus, kus nimetatud laps oli viimati registreeritud, kandma raske või sügava puudega lapse uue elukohajärgse kohaliku omavalitsuse taotlusel üle raske või sügava puudega lapse riigi rahastatava lapsehoiuteenuse jaoks eraldatud vahendid raske või sügava puudega lapse elukohajärgsele kohalikule omavalitsusele.

§ 12⁶. Lapsehoiuteenuse riiklik rahastamine

(1) Lapsehoiuteenusele õigustatud isikule osutatavat lapsehoiuteenust rahastatakse riigieelarvest valla- või linnaeelarvesse eraldatud vahenditest. Riigi rahastatava lapsehoiuteenuse vahendid eraldatakse valla- või linnaeelarvesse maavalitsuste kaudu vastavalt kohalikus omavalitsuses elavate raske või sügava puudega laste arvule iga aasta 1. detsembri seisuga.

(2) Riigi rahastatava lapsehoiuteenuse hinna ja maksimaalse maksumuse raske või sügava puudega lapse kohta kalendriaastas kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.

(3) Raske või sügava puudega lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus tasub lapsehoiuteenuse osutamise eest käesoleva seaduse § 12⁵ alusel sõlmitud lepingu kohaselt esitatud arвете alusel Vabariigi Valitsuse kehtestatud maksimaalse maksumuse ulatuses.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud rahaliste vahendite ülejääki võib valla- või linnavalitsus kasutada raske või sügava puudega laste ja nende peredega seotud sotsiaalteenuste osutamiseks ning arendamiseks valla- või linnavolikogu kehtestatud tingimustel ja korras.

§ 12⁷. Lapsehoidjale ja temaga ühist eluruumi kasutavale isikule esitatavad nõuded

(1) Lapsehoidja on füüsiline isik, kes lapsehoiuteenuse osutamise kestel last isiklikult hooldab ja arendab ning tagab tema turvalisuse.

(2) Lapsehoidja peab olema täieliku teovõimega ning lapsehoiuteenuse osutamiseks vajaliku füüsilise ja vaimse tervise ja vastama käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele.

(3) Isikul peab lapsehoidjana tegutsemiseks olema kutseseaduse alusel välja antud lapsehoidja kutsetunnistus.

(4) Kui lapsehoiuteenust osutatakse lapsehoidja eluruumis, peab muu seda eluruumi kasutav täieliku teovõimega isik olema lastega koosolemiseks vajaliku vaimse tervisega ning vastama käesoleva seaduse § 25²lõike 1 punktides 3–6 sätestatud nõuetele.

(5) Kui lapsehoiuteenust osutatakse lapsehoidja eluruumis, peab muu seda eluruumi kasutav täisealine isik läbima korrapärase tervisekontrolli nakkushaiguste suhtes, sealhulgas iga kahe aasta järel kopsude röntgenuuringu, ja tal peab olema tervisetõend nakkushaiguste suhtes tervisekontrolli läbimise kohta.

(6) Perearst teeb nakkushaiguste suhtes tervisekontrolli ja väljastab kirjaliku tervisetõendi.

§ 12⁸. Lapsehoiuteenusele esitatavad nõuded

(1) Lapsehoiuteenuse osutamise korral võib lapsehoidja hoida:

1) lapsehoiuteenusel viibiva lapse eluruumides korraga kuni viit last, kaasa arvatud lapsehoidja enda samal ajal hooldamist vajavad isikud;

2) väljaspool lapsehoiuteenusel viibiva lapse eluruumi korraga kuni 10 last, kaasa arvatud lapsehoidja enda samal ajal hooldamist vajavad isikud.

(2) Kui lapsehoiuteenusel viibib korraga rohkem kui viis last, loetakse kõiki lapsehoiuteenusel viibivaid raske või sügava puudega lapsi, alla kolmeaastaseid lapsi ning lapsehoidja enda samal ajal hooldamist vajavaid raske või sügava puudega isikuid ja alla kolmeaastaseid lapsi kahe lapse eest.

(3) Lapsehoiuteenust võib osutada lapsehoiuteenusel viibiva lapse eluruumides või muudes lapsehoiuteenuse sobivates ruumides. Kui lapsehoiuteenust osutatakse väljaspool lapsehoiuteenusel viibiva lapse eluruumi, peavad lapsehoiuteenuse osutamise ruumid vastama rahvaterviseseaduse alusel kehtestatud lapsehoiuteenuse tervisekaitse nõuetele.

(4) Lapsehoiuteenuse osutamise korral rohkem kui nelja tunni vältel:

1) tagab lapsehoiuteenuse osutaja lapse toitlustamise vastavalt lapsehoiuteenusele õigustatud isiku ja lapsehoiuteenuse osutaja vahelisele kokkuleppele. Lapsehoiuteenuse osutaja peab toitlustamisel tagama toidu käitlejale kehtestatud nõuete täitmise vastavalt toiduseaduses sätestatule;

2) kui lapsehoiuteenust ei osutata lapse eluruumides, võimaldab lapsehoiuteenuse osutaja lapsele magamiskoha vastavalt lapse eale ja vajadustele ning lapsehoiuteenusele õigustatud isiku ja lapsehoiuteenuse osutaja vahelisele kokkuleppele.

(5) Lapsehoidja lähtub oma töös lapsehoiuteenusele õigustatud isiku juhistest ning lapse huvidest.

Lapsehoiuteenusele õigustatud isik ning lapsehoidja vahetavad teineteisega lapse hooldamisega seonduvat teavet.

(6) Riigi või kohaliku omavalitsusüksuse rahastatava lapsehoiuteenuse osutaja on kohustatud käesoleva seaduse § 6 punkti 8¹alusel kehtestatud korras koostama statistilisi aruandeid lapsehoiuteenuse kohta ja esitama need lapsehoiuteenuse osutamise asukohajärgsele kohalikule omavalitsusele.»;

6) seadust täiendatakse §-dega 15¹–15¹⁰; järgmises sõnastuses:

« § 15¹. Asenduskoduteenus

Asenduskoduteenus on käesoleva seaduse §-s 15³ nimetatud teenuse osutaja poolt lapsele tema põhivajaduste rahuldamiseks peresarnaste elutingimuste võimaldamine, talle turvalise ja arenguks soodsa elukeskkonna loomine ning lapse ettevalmistamine võimetekohaseks toimetulekuks täiskasvanuna.

§ 15². Asenduskoduteenuse saamiseks õigustatud isikud

(1) Õigus asenduskoduteenusele on lapsel (edaspidi *asenduskoduteenusele õigustatud laps*), kes vastab käesoleva seaduse § 25¹lõikes 1 sätestatud tingimustele ning kelle hooldamist ja kasvatamist ei korralda eestkostja ega teosta käesoleva seaduse § 25²lõikes 1 nimetatud hooldaja.

(2) Asenduskoduteenusele õigustatud lapsele osutatakse asenduskoduteenust:

1) kuni lapse 18-aastaseks saamiseni,

2) päevases õppevormis või tervislikel näidustustel muus õppevormis põhikoolis, gümnaasiumis või kutseõppeasutuses põhi- või keskkooli omandamise korral kuni järgmise kooliaasta alguseni või

3) kutseõppeasutuses, rakenduskõrgkoolis või bakalaureuseõppes kõrgkoolis esmase õppekavajärgse nominaalse õppeaja lõpuni, kui asenduskoduteenusel viibiv laps jätkab õppimist kutseõppeasutuses, rakenduskõrgkoolis või bakalaureuseõppes kõrgkoolis samal kalendriaastal, kui ta omandas põhi- või keskkooli.

§ 15³. Asenduskoduteenuse osutamine

Asenduskoduteenust võib osutada füüsilisest isikust ettevõtja, juriidiline isik, kohaliku omavalitsuse asutus, valitsusasutus või valitsusasutuse hallatav asutus, kellele on teenuse osutaja tegevuskohajärgse maavanema antud kehtiv tegevusluba.

§ 15⁴. Asenduskoduteenusele suunamine

(1) Asenduskoduteenusele õigustatud lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus teeb otsuse lapse asenduskoduteenusele suunamise kohta, arvestades käesoleva seaduse §-s 25, § 31 lõikes 2 ja § 32 lõikes 2 sätestatud nõudeid. Lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus valib lapsele sobiva asenduskoduteenuse osutaja ja esitab seejärel asenduskoduteenuse rahastamise taotluse lapse elukohajärgsele maavanemale koos lapse isikut tõendava dokumendi ärakirjaga ning ärakirja vähemalt ühest järgmistest dokumentidest:

- 1) dokumendist, mis tõendab, et lapse vanemad on surnud, tagaotsitavaks kuulutatud või teadmata kadunud;
- 2) kohtumäärusest lapse vanemale eestkostja määramise kohta;
- 3) kohtulahendist lapse vanemalt vanemlike õiguste äravõtmise kohta;
- 4) kohtulahendist lapse äravõtmise kohta vanematelt ilma vanemlikke õigusi ära võtmata;
- 5) dokumendist vanemate eelvangistuses või vangistuses viibimise kohta.

(2) Lapse elukohajärgne maavanem, lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus ja asenduskoduteenuse osutaja sõlmivad asenduskoduteenuse osutamiseks halduslepingu (edaspidi *asenduskoduteenuse haldusleping*).

(3) Lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus annab asenduskoduteenuse osutajale teavet lapse kohta, kelle hooldamiseks on sõlmitud asenduskoduteenuse haldusleping.

(4) Lapse elukohajärgse valla- või linnavalitsuse sotsiaalvaldkonnaga tegelev ametnik külastab asenduskoduteenusel viibivat last tema arenguga tutvumiseks ning lapse heaolu hindamiseks vähemalt kaks korda aastas.

§ 15⁵. Asenduskoduteenuse rahastamine

(1) Asenduskoduteenusele õigustatud lapsele osutatavat teenust rahastatakse riigieelarvest. Rahastamise tagab Sotsiaalministeerium maavalitsuste kaudu.

(2) Riigieelarvest rahastatava asenduskoduteenuse hinna ning maksimaalse maksumuse asenduskoduteenusele õigustatud lapse kohta kalendriaastas kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.

(3) Lapse elukohajärgne maavanem tasub lapsele asenduskoduteenuse osutamise eest käesoleva seaduse § 15⁴ lõike 2 alusel sõlmitud lepingu kohaselt esitatud arvete alusel Vabariigi Valitsuse kehtestatud maksimaalse maksumuse ulatuses.

(4) Maavanemal on õigus anda halduslepinguga käesoleva seaduse § 7 lõike 1 punktis 7¹ nimetatud asenduskoduteenuse rahastamise korraldamine koos asenduskoduteenuse halduslepingu sõlmimise õigusega täitmiseks kohalikule omavalitsusüksusele.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud halduslepinguga üle antud rahaliste vahendite ülejääki võib valla- või linnavalitsus kasutada laste ja peredega seotud sotsiaalteenuste, mille eesmärgiks on välistada lapse muutumine asenduskoduteenuse õigustatud subjektiks, osutamiseks ning arendamiseks valla- või linnavolikogu kehtestatud tingimustel ja korras.

§ 15⁶. Asenduskoduteenuse halduslepingu muutmine ja ennetähtaegne lõpetamine

(1) Lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus on kohustatud asenduskoduteenuse halduslepingu muutmise vajaduse ilmnmisel lepingu tingimused üle vaatama, kaasates lepingu pooli, ning tegema lepingusse pooltevahelisest kokkuleppest lähtuvad muudatused.

(2) Asenduskoduteenuse haldusleping lõpetatakse ennetähtaegselt, kui:

- 1) lepingu jätkamine on vastuolus lapse huvidega;
- 2) laps, kelle kasuks asenduskoduteenuse haldusleping sõlmiti, sureb;
- 3) asenduskoduteenuse osutaja tegevusluba lõpeb või tunnistatakse see kehtetuks.

§ 15⁷. Asenduskoduteenusel viibiva lapse dokumendid

(1) Lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus kogub ja säilitab asenduskoduteenusel viibiva lapse dokumente.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister määrusega.

(3) Pärast asenduskoduteenuse halduslepingu sõlmimist annab asenduskoduteenusele suunatud lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus asenduskoduteenuse osutamiseks vajalikud dokumendid üle teenuse osutajale.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister määrusega.

(5) Asenduskoduteenuse halduslepingu lõpetamisel annab asenduskoduteenuse osutaja tema valduses olevad asenduskoduteenusel viibinud lapse dokumendid üle lapse elukohajärgsele valla- või linnavalitsusele.

(6) Asenduskoduteenusele õigustatud lapse lapsendamisel, talle eestkostja määramisel, tema abiellumisel või täisealiseks saamisel annab lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus tema valduses olevad asenduskoduteenusel viibinud lapse dokumendid allkirja vastu üle lapse seaduslikule esindajale või täisealiseks saanud lapsele.

§ 15⁸. Asenduskoduteenusele esitatavad nõuded

(1) Asenduskodu pere koosneb kuni kuuest asenduskoduteenusele suunatud lapsest.

(2) Iga asenduskodu pere kohta peab olema vähemalt üks käesoleva seaduse § 15⁹ lõikes 5 sätestatud nõuetele vastav kasvatusala töötaja või perevanem.

(3) Kui asenduskodu pere lapsed viibivad asenduskodus, peab seal iga asenduskodu pere kohta ööpäevaringselt viibima vähemalt üks kasvatusala töötaja või perevanem. Kui asenduskodu pere lastest üle poole on alla kolmeaastased või raske või sügava puudega lapsed, peab asenduskodu peres päevasel ja õhtusel ajal viibima kaks kasvatusala töötajat või perevanem ja kasvatusala töötaja.

(4) Kui asenduskodu pere laps viibib väljaspool asenduskodu, peab asenduskoduteenuse osutaja tagama eemalviibivale lapsele võimaluse võtta vajaduse korral ühendust kasvatusala töötaja või perevanemaga.

(5) Asenduskoduteenuse osutaja on kohustatud:

- 1) tagama asenduskoduteenusel viibiva lapse hooldamise, kasvatamise, arendamise ja turvalisuse;
- 2) tagama asenduskoduteenusel viibiva lapse kohta käiva teabe ja vajalike dokumentide kogumise;
- 3) teatama lapse surmaga lõppenud õnnetusest viivitamata politseisse ning käesoleva seaduse § 15⁴ lõike 2 alusel sõlmitud lepingu osapooltele;
- 4) osutama asenduskoduteenust või olema valmis asenduskoduteenuse osutamiseks vähemalt neljale lapsele;
- 5) tagama, et temaga lepingulises suhtes olev kasvatusala töötaja vastaks käesoleva seaduse § 15⁹ lõigetes 2–6 ja perevanem § 15¹⁰ lõikes 2 sätestatud nõuetele;
- 6) koostama käesoleva seaduse § 6 punkti 8¹ alusel kehtestatud korras statistilisi aruandeid asenduskoduteenuse kohta ja esitama need asenduskoduteenuse osutamise asukohajärgsele maavanemale.

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 5 punktides 1 ja 2 nimetatud kohustuste täpsema sisu kehtestab sotsiaalminister määrusega.

§ 15⁹. Nõuded asenduskodu kasvatusala töötajatele

(1) Asenduskodu kasvatusala töötajad on abikasvataja, nooremkasvataja, kasvataja ja vanemkasvataja.

(2) Kasvatusala töötaja peab olema täieliku teovõimega isik, kes vastab käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele.

(3) Abikasvataja peab lisaks käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele vastama veel järgmistele nõuetele:

- 1) tal peab olema vähemalt keskharidus;
- 2) ta peab olema läbinud käesoleva paragrahvi lõike 8 alusel kehtestatud 160-tunnise sotsiaaltöö ja pedagoogika täienduskoolituse või ta peab olema sellele registreerunud. Kui töölepingu sõlmimisel on abikasvataja eespool nimetatud täienduskoolitusele registreerunud, peab ta selle läbima vähemalt kolme aasta jooksul abikasvataja ametikohale tööleasumisest arvates.

(4) Nooremkasvataja peab lisaks käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele vastama veel järgmistele nõuetele:

- 1) tal peab olema pedagoogiline või sotsiaaltöölane keskeri- või kõrgharidus või
- 2) tal peab olema keskharidus, muu keskeri- või kõrgharidus ning ta peab olema läbinud käesoleva paragrahvi lõike 8 alusel kehtestatud 160-tunnise sotsiaaltöö ja 160-tunnise pedagoogika täienduskoolituse.

(5) Kasvatajal peab olema vähemalt aastane lastega töötamise kogemus ja ta peab vastama lisaks käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele veel järgmistele nõuetele:

- 1) tal peab olema pedagoogiline keskeri- või kõrgharidus ning ta peab olema läbinud käesoleva paragrahvi lõike 8 alusel kehtestatud 160-tunnise sotsiaaltöö täienduskoolituse,

2) tal peab olema sotsiaaltöölane keskeri- või kõrgharidus ning ta peab olema läbinud käesoleva paragrahvi lõike 8 alusel kehtestatud 160-tunnise pedagoogika täienduskoolituse või
3) tal peab olema muu keskeri- või kõrgharidus ning ta peab olema läbinud käesoleva paragrahvi lõike 8 alusel kehtestatud 160-tunnise sotsiaaltöö ja 160-tunnise pedagoogika täienduskoolituse.

(6) Vanemkasvatajana töötav isik peab lisaks käesoleva seaduse § 25²lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele vastama käesoleva paragrahvi lõike 5 punktis 1 või 2 toodud nõuetele ning:

- 1) tal peab olema vähemalt kolmeaastane töökogemus laste hoolekande valdkonnas;
- 2) ta peab olema juhendanud vähemalt kolm kuud praktikante, nooremkasvatajaid või kasvatajaid;
- 3) ta peab olema koostanud erialase uurimistöö või osalenud laste hoolekande arendustegevuses.

(7) Kasvatusala töötajate vastavust käesoleva paragrahvi lõigetes 2–6 kehtestatud nõuetele kontrollib asenduskoduteenuse osutaja.

(8) Käesoleva paragrahvi lõigetes 3–5 nimetatud sotsiaaltöö ja pedagoogika täienduskoolituste läbiviimise korra ja täienduskoolituste õppekavad kehtestab sotsiaalminister määrusega.

§ 15¹⁰. Nõuded perevanemale ja temaga ühist eluruumi kasutavale isikule

(1) Perevanem on füüsiline isik, kes elab ööpäevaringselt koos asenduskodu perega.

(2) Perevanem peab olema täieliku teovõimega isik, kes:

- 1) vastab käesoleva seaduse § 25²lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele;
- 2) on vähemalt 25-aastane;
- 3) vastab vähemalt käesoleva seaduse § 15⁹lõikes 5 kasvatajale kehtestatud nõuetele ning on täiendavalt läbinud käesoleva seaduse § 25²lõike 1 punktis 7 nimetatud koolituse.

(3) Perevanem võib kasvatada ja hooldada korraga kuni kuut last.

(4) Igal perevanemal peab olema vähemalt nooremkasvatajale kehtestatud nõuetele vastav osalise või täistööajaga töötav abiline.

(5) Perevanem võib töölepingu alusel töötada või muu lepingu alusel teisi teenuseid osutada asenduskoduteenusel viibiva lapse elukohajärgse kohaliku omavalitsusüksuse nõusolekul, kui töötamine või teiste teenuste osutamine ei takista perevanemal käesolevast seadusest tulenevate kohustuste täitmist.

(6) Perevanem võib asenduskoduteenuse osutamisel kasutada kolmanda isiku abi 42 kalendripäeval aastas.

(7) Perevanema vastavust käesolevas paragrahvis kehtestatud nõuetele kontrollib asenduskoduteenuse osutaja.

(8) Kui asenduskoduteenust osutatakse perevanema eluruumides, peab täieliku teovõimega isik, kellega perevanemal on ühine eluruum, vastama käesoleva seaduse § 25²lõike 1 punktides 3–6 sätestatud nõuetele ning tal peab olema lastega koosolemiseks vajalik vaimne tervis.

(9) Kui asenduskoduteenust osutatakse perevanema eluruumides, peab perevanemaga ühist eluruumi kasutav täisealine isik läbima korrapärase tervisekontrolli nakkushaiguste suhtes, sealhulgas iga kahe aasta järel kopsude röntgenuuringu, ja tal peab olema tervisetõend nakkushaiguste suhtes tervisekontrolli läbimise kohta.

(10) Perearst teostab nakkushaiguste suhtes tervisekontrolli ja väljastab kirjaliku tervisetõendi.»;

7)paragrahvi 18 lõike 1 punktid 4 ja 5 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

- « 4) asenduskodu – käesoleva seaduse §-s 15² nimetatud lastele asenduskoduteenuse osutamise koht;
5) noortekodu – asenduskodust, erivajadustega õpilaste koolist või koolkodust pärit või vanemliku hoolitsuseta jäänud üle 15-aastastele noortele elamiseks ja rehabilitatsiooniks loodud asutus;»;

8)paragrahvi 19 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Loa isiku nõusolekuta hooldamiseks hoolekandeesutuses võib kohus anda kuni üheks aastaks. Kui nimetatud tähtaja möödumisel ei ole ära langenud käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud asjaolud, võib kohus isiku elukohajärgse kohaliku omavalitsuse avalduse alusel anda loa isiku nõusolekuta hoolekandeesutuses hooldamise tähtaja pikendamiseks ühe aasta kaupa.»;

9)seadust täiendatakse peatükiga 3¹järgmises sõnastuses:

«3¹. peatükk
TEGEVUSLUBA

§ 21¹. Lapsehoiuteenuse ja asenduskoduteenuse tegevusluba

(1) Tegevusluba on nõutav:

- 1) riigi või kohaliku omavalitsuse rahastatava lapsehoiuteenuse osutamiseks;
- 2) asenduskoduteenuse osutamiseks.

(2) Tegevusluba annab tegevusloa omajale õiguse tegutseda vastaval tegevusalal tegevusloa andmise otsuses nimetatud asukohas.

(3) Enne tegevusloa taotlemist peab taotleja tasuma riigilõivu.

§ 21². Tegevusloa taotlemine

(1) Tegevusloa saamiseks esitab taotleja teenuse osutamise asukoha järgsele maavanemale taotluse, milles peavad sisalduma järgmised andmed:

- 1) taotleja nimi;
- 2) äriregistri või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registri või riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuste riikliku registri kood;
- 3) füüsilisest isikust ettevõtja puhul ettevõtja isikukood või sünniaeg või äriregistrisse kantud füüsilisest isikust ettevõtja äriregistri kood;
- 4) teenuse osutamise koha aadress ja sidevahendite andmed;
- 5) taotletav maksimaalne isikute arv, kellele samal ajal teenust osutatakse;
- 6) taotluse esitamise kuupäev, taotlusele allakirjutanud isiku nimi ja sidevahendite andmed;
- 7) lapsehoiuteenuse osutamise loa taotlemise korral lapsehoidjate nimed, isikukoodid, kontaktandmed ja kutsetunnistuste numbrid;
- 8) asenduskoduteenuse osutamise loa taotlemise korral kasvatusala töötajate ja perevanemate nimed ja isikukoodid, haridust tõendava dokumendi number ning kasvatusala töötaja puhul käesoleva seaduse §-s 15⁹ nõutud täienduskoolituse ja perevanema puhul käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktis 7 nimetatud koolituse läbimist tõendava dokumendi number.

(2) Lapsehoiuteenuse osutamise tegevusloa taotlemise korral esitatakse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud lapsehoiuteenuse osutamise koha aadress juhul, kui lapsehoiuteenust osutatakse väljaspool lapse eluruumi.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotlusele esitab tegevusloa taotleja veel järgmised dokumendid:

- 1) Tervisekaitseinspeksiooni tõendi ruumide kehtivatele tervisekaitsenõuetele vastavuse kohta, välja arvatud juhul, kui lapsehoiuteenust osutatakse teenusel viibiva lapse eluruumis;
- 2) kasvatusala töötaja või perevanema välisriigis omandatud haridust tõendava dokumendi või kutsetunnistuse ärakirja, kui see ei ole kantud Eesti Vabariigi haridusseaduse § 36⁶ lõike 4 alusel loodud infosüsteemi või kutseseaduse § 11 lõike 2 alusel loodud kutseregistrisse;
- 3) esmasel tegevusloa taotlemisel lapsehoidjate, kasvatusala töötajate või perevanemate kirjaliku nõusoleku tegevusluba taotleva teenuse osutaja juurde tööleasumiseks;
- 4) lapsehoiu- või asenduskoduteenuse osutamise loa taotlemise korral lapsehoidja või perevanema allkirjaga kinnituse, et lapsehoidja vastab käesoleva seaduse § 12⁷ lõikes 2 sätestatud nõuetele või et perevanem vastab käesoleva seaduse § 15¹⁰ lõikes 2 sätestatud nõuetele ning lapsehoidja, perevanema või kasvatusala töötaja tervisetõendi nakkushaiguste suhtes tervisekontrolli läbimise kohta;
- 5) kui lapsehoiu- või asenduskoduteenust soovetakse osutada lapsehoidja või perevanema eluruumides, tuleb esitada ka eluruumi omaniku nõusolek lapsehoiu- või asenduskoduteenuse osutamiseks lapsehoidja või perevanema eluruumides ja lapsehoidjaga või perevanemaga ühist eluruumi kasutava täieliku teovõimega isiku allkirjaga kinnitus, et ta vastab käesoleva seaduse § 25² lõike 1 punktides 3–6 sätestatud nõuetele ning et tal on lastega koos olemiseks vajalik vaimne tervis, ja lapsehoidja või perevanemaga ühist eluruumi kasutava täisealise isiku tervisetõend nakkushaiguste suhtes tervisekontrolli läbimise kohta.

(4) Asutamisel olevale juriidilisele isikule tegevusloa taotlemisel esitab taotleja:

- 1) käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse, milles peavad sisalduma käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 4–8 nimetatud andmed;
- 2) käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud dokumendid;
- 3) asutamisel oleva juriidilise isiku asutamislepingu või -otsuse kinnitatud ärakirja ning põhikirja või ühingulepingu ärakirja.

(5) Tegevusloa taotluse vormi kehtestab sotsiaalminister määrusega.

§ 21³. Tegevusloa andmine

(1) Tegevusloa taotleja esitatud andmete ja dokumentide õigsust kontrollib ning tegevusloa annab teenuse osutamise asukoha järgne maavanem või tema volitatud ametnik (edaspidi *tegevusloa väljaandja*).

(2) Tegevusloa väljaandja kontrollib enne tegevusloa andmist:

- 1) tegevusloa taotleja, lapsehoidjate, kasvatusala töötajate ja perevanemate vastavust käesolevas seaduses teenusele, teenuse osutajale, lapsehoidjale, kasvatusala töötajale ning perevanemale sätestatud nõuetele;
- 2) riigilõivu tasumist;
- 3) maksuvõlgnevuse puudumist;
- 4) esitatud andmete õigsust riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuste riiklikust registrist, mittetulundusühingute registrist või äriregistrist;
- 5) seda, et taotleja suhtes ei ole välja kuulutatud pankrotti;
- 6) kasvatusala töötajatel, perevanematel või lapsehoidjatel karistatuse puudumist tahtlikult toimepandud kuriteo eest.

(3) Tervisekaitseinspeksioon kontrollib enne lapsehoiu- või asenduskoduteenuse osutajale tegevusloa andmist selle taotleja avalduse alusel teenuse osutamise koha vastavust rahvatervise seaduse alusel kehtestatud nõuetele ning väljastab tõendi teenuse osutamise koha tervisekaitse nõuetele vastavuse kohta.

(4) Kui taotleja jätab koos taotlusega esitamata nõutud andmed või dokumendid või kui taotluses on muid puudusi, teavitab tegevusloa väljaandja taotlejat sellest kirjalikult, andes taotlejale 10 tööpäeva puuduste kõrvaldamiseks. Kui taotleja ei ole puudusi nimetatud tähtjaks kõrvaldanud, jätab tegevusloa väljaandja taotluse läbi vaatamata.

(5) Tegevusloa väljaandja võib enne tegevusloa andmist kaasata teenuse osutamise ruumide tuleohutusnõuetele vastavuse kontrollimiseks Päästeameti kohaliku päästeasutuse vastava ametniku.

(6) Tegevusloa väljaandja teeb otsuse tegevusloa andmise kohta 20 tööpäeva jooksul talle kõikide nõutavate andmete ja dokumentide esitamisest arvates. Tegevusloa andmise otsusest teavitatakse tegevusloa taotlejat kolme tööpäeva jooksul otsuse tegemisest arvates.

(7) Tegevusloa väljaandja kannab kolme tööpäeva jooksul tegevusloa andmise otsuse tegemisest arvates käesoleva seaduse §-s 21⁶ nimetatud andmed teenuse osutaja kohta majandustegevuse registrisse.

(8) Käesoleva seaduse §-s 21⁶ nimetatud andmetele lisaks tuleb majandustegevuse registrisse kanda veel järgmised andmed:

- 1) lapsehoiuteenuse osutaja puhul käesoleva seaduse § 21² lõike 1 punktis 7 nimetatud andmed;
- 2) asenduskoduteenuse osutaja puhul käesoleva seaduse § 21² lõike 1 punktis 8 nimetatud andmed.

(9) Juurdepääsuõigus käesoleva paragrahvi lõike 8 punktides 1 ja 2 nimetatud andmetele, välja arvatud lapsehoidja nimi, on üksnes tegevusloa väljaandjal.

§ 21⁴. Tegevusloa kehtivus

Tegevusluba antakse viieks aastaks.

§ 21⁵. Tegevusloa andmisest keeldumine

(1) Tegevusluba ei anta, kui:

- 1) tegevusloa taotleja ei ole esitanud käesolevas seaduses sätestatud tegevusloa taotlemiseks nõutud dokumente või andmeid;
- 2) teenuse osutamise ruumid ei vasta õigusaktides sätestatud nõuetele;
- 3) tegevusloa taotleja suhtes on välja kuulutatud pankrot;
- 4) tegevusloa taotlemisel on esitatud teadlikult tegelikkusele mittevastavaid andmeid;
- 5) tegevusloa taotleja ei ole tasunud riigilõivu;
- 6) tegevusloa taotleja on maksuvõlglane;
- 7) varasem tegevusluba on tunnistatud kehtetuks käesoleva seaduse § 21⁹ lõike 1 punktides 4–6 sätestatud alustel ja kehtetuks tunnistamisest on möödunud vähem kui üks aasta.

(2) Tegevusloa väljaandja teatab tegevusloa taotlejale tegevusloa andmisest keeldumisest kirjalikult kolme tööpäeva jooksul otsuse tegemisest arvates.

§ 21⁶. Tegevusloa andmise otsus

Tegevusloa andmise otsuses peavad sisalduma järgmised andmed:

- 1) otsuse tegija;
- 2) tegevusloa number ja otsuse tegemise kuupäev;
- 3) tegevusloa omaja nimi, äriregistri või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registri või riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuste riikliku registri kood või füüsilisest isikust ettevõtja isikukood või äriregistri kood, teenuse osutamise koha aadress ning sidevahendite andmed;
- 4) kasvatusala, millel tegutsemiseks tegevusluba on antud;
- 5) maksimaalne isikute arv, kellele on lubatud samal ajal teenust osutada;
- 6) tegevusloa kehtivusaeg.

§ 21⁷. Tegevusloa andmise aluseks olevate andmete muutumine

- (1) Tegevusloa omaja on kohustatud viivitamata, kuid mitte hiljem kui viie tööpäeva jooksul andmete muutumisest arvates, teavitama tegevusloa väljaandjat käesoleva seaduse § 21² lõike 1 punktides 4, 7 ja 8 sätestatud andmete muutumisest.
- (2) Tegevusloa väljaandja kannab muutunud andmed majandustegevuse registrisse kolme tööpäeva jooksul nende saamisest arvates.

§ 21⁸. Tegevusloas nimetatud tegevuse peatamine või lõpetamine

- (1) Tegevusloa omaja esitab tegevusloas nimetatud tegevuse lõpetamise soovi korral tegevusloa väljaandjale taotluse tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks, märkides taotluses tegevusloas nimetatud tegevuse lõpetamise kuupäeva.
- (2) Riigi rahastatava lapsehoiuteenuse osutaja on kohustatud esitama käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse vähemalt kaks kuud enne lapsehoiuteenuse osutamise lõpetamist. Asenduskoduteenuse osutaja on kohustatud esitama käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse vähemalt kuus kuud enne asenduskoduteenuse osutamise lõpetamist.
- (3) Tegevusloa omaja, kes soovib oma tegevuse asjakohasel tegevusalal peatada, esitab tegevusloa väljaandjale taotluse tegevusloas nimetatud tegevuse peatamiseks. Tegevusloas nimetatud tegevuse võib peatada kuni kuueks kuuks. Riigi rahastatava lapsehoiuteenuse osutaja peab teavitama tegevusloa väljaandjat oma tegevuse peatamisest vähemalt kaks kuud ette. Asenduskoduteenuse osutamise ajutine peatamine ei ole lubatud.
- (4) Tegevusloa väljaandja peatab tegevusloas nimetatud tegevuse kolme tööpäeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluses märgitud tegevuse lõpetamise kuupäevast arvates või kui tegevus on peatatud enne taotluse esitamist, kolme tööpäeva jooksul taotluse esitamisest arvates.
- (5) Kui tegevusloa peatamise taotlusesse ei ole kantud tegevuse jätkamise tähtaega, peab tegevusloa omaja esitama tegevuse jätkamiseks tegevusloa väljaandjale avalduse tegevuse jätkamise kohta. Kui tegevusloa omaja ei teavita tegevusloa väljaandjat tegevuse jätkamisest, välja arvatud juhul, kui tegevusloas nimetatud tegevus peatati tähtajaliselt, tunnistab tegevusloa väljaandja tegevusloa kehtetuks kuue kuu möödumisel tegevusloas nimetatud tegevuse peatamisest arvates. Tegevusloas nimetatud tähtajaliselt peatatud tegevuse taastab tegevusloa väljaandja tegevuse peatamise avalduses märgitud kuupäeval.
- (6) Andmed tegevusloas nimetatud tegevuse peatamise või tegevuse jätkamise kohta kannab tegevusloa väljaandja majandustegevuse registrisse kahe tööpäeva jooksul otsuse tegemisest arvates.

§ 21⁹. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

- (1) Tegevusloa väljaandja tunnistab tegevusloa kehtetuks, kui:
 - 1) seda taotleb tegevusloa omaja;
 - 2) tegevusloa omaja ei ole alustanud tegevusloas nimetatud tegevusi ühe aasta jooksul tegevusloa andmisest arvates;
 - 3) karistusregistri või muudest andmetest ilmneb asjaolu, et tegevusloa omav juriidilisest isikust teenuse osutaja on mõistetud kuriteo eest sundlõpetamisele või füüsilisest isikust ettevõtja suhtes on kuriteo toimepanemise eest kohaldatud tegutsemiskeeldu vastaval tegevusalal, selle asjaolu tuvastamise päevast arvates;
 - 4) järelevalve käigus selgub, et teenus ei vasta seadustes ja teistes õigusaktides teenusele kehtestatud nõuetele;
 - 5) tegevusloa taotlemisel on tegevusloa taotleja teadlikult esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid;
 - 6) tegevusloa taotleja ei ole 30 kalendripäeva jooksul teavitanud tegevusloa väljaandjat käesoleva seaduse § 21² lõike 1 punktides 4, 7 ja 8 sätestatud andmete muutumisest;
 - 7) tegevusloa omaja ei ole ettenähtud ajaks ja korras täitnud järelevalveorgani poolt talle tehtud ettekirjutust;
 - 8) tegevusloas nimetatud tegevuse peatamisest on möödunud kuus kuud ja tegevusloa omaja ei ole tegevusloa väljaandjat teavitanud soovist tegevust jätkata.
- (2) Tegevusloa väljaandja kustutab tegevusloa registrikande majandustegevuse registrist kolme tööpäeva jooksul tegevusloa kehtetuks tunnistamisest arvates.
- (3) Kui tegevusloa kehtetuks tunnistamise aluseks olevat asjaolu on võimalik kõrvaldada, võib tegevusloa väljaandja teha tegevusloa omajale rikkumise kõrvaldamiseks ettekirjutuse.
- (4) Tegevusloa väljaandja teatab tegevusloa omajale tegevusloa kehtetuks tunnistamisest kirjalikult kolme tööpäeva jooksul otsuse tegemisest arvates.

§ 21¹⁰. Uue tegevusloa taotlemine

(1) Tegevusloa omaja peab taotlema uue tegevusloa andmist, kui:

- 1) teenuse osutamise asukoht muutub;
- 2) teenuse osutamise maht suureneb.

(2) Riigi rahastatava teenuse puhul peab teenuse osutaja tegevusloas nimetatud tegevuse jätkamise soovi korral taotlema uut tegevusluba vähemalt kaks kuud enne olemasoleva tegevusloa kehtivuse lõppemist.

(3) Uue tegevusloa taotlemisel peab teenuse osutaja esitama käesoleva seaduse § 21²lõikes 1 nimetatud taotluse, milles sisalduvad käesoleva seaduse § 21²lõike 1 punktides 1, 2, 3 ja 6 nimetatud andmed, ning lisama käesoleva seaduse § 21²lõike 3 punktis 1 nimetatud tõendi. Muud käesoleva seaduse § 21²lõikes 1 nimetatud andmed tuleb taotlusesse kanda juhul, kui need on muutunud.

(4) Uus tegevusluba antakse välja käesoleva seaduse §-des 21³–21⁶sätetatud korras.»;

10)paragrahvi 25¹lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) vanemad on surnud, tagaotsitavaks kuulutatud või teadmata kadunud;»;

11)paragrahvi 25¹lõike 2 esimeses lauses, § 25²lõikes 4 ja § 25³lõikes 4 asendatakse sõna «arengukava» sõnaga «juhtumiplaan» vastavas käändes;

12)paragrahvi 25³lõige 1 tunnistatakse kehtetuks;

13)paragrahv 29 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 29. Abi osutamise kord

Isiku pöördumisel valla- või linnavalitsuse poole on viimane kohustatud:

- 1) hindama isiku abivajadust;
- 2) andma teavet asjaajamise kohta;
- 3) vajaduse korral suunama isiku pädeva asutuse või isiku juurde;
- 4) tegema isiku nõusolekul koostööd isikute või asutustega, kes aitavad isikul saada tema vajadustele vastavat abi.»;

14)seadust täiendatakse §-dega 29¹ ja 29²järgmises sõnastuses:

« § 29¹. Abi osutamine juhtumikorralduse põhimõttel

(1) Kui isik vajab iseseisva toimetuleku parandamiseks pikaajalist ja mitmekülgset abi, mis hõlmab ka sotsiaalteenuse või -toetuse määramise vajadust, kasutatakse abi osutamisel juhtumikorralduse põhimõtet.

(2) Abi osutamine juhtumikorralduse põhimõttel hõlmab:

- 1) isiku juhtumi hindamist;
- 2) eesmärkide püstitamist ja tegevuste planeerimist;
- 3) juhtumiplaani ja selle juurde kuuluva tegevuskava koostamist;
- 4) isiku nõustamist ja juhendamist tegevuskava täitmisel;
- 5) tegevuste läbiviimist erinevate isikute või asutuste poolt;
- 6) tulemuste hindamist ja vajaduse korral juhtumiplaani ning selle juurde kuuluva tegevuskava muutmist.

(3) Juhtumiplaan on kirjalik dokument, mis koosneb hinnangust isiku abivajadusele ja tema probleemide lahendamist käsitlevast tegevuskavast. Juhtumiplaan on informatiivse tähendusega.

(4) Juhtumiplaanile kirjutavad alla kohaliku omavalitsusüksuse sotsiaalvaldkonnaga tegelev ametnik või kohaliku omavalitsusüksuse volitatud isik ning isik, kellele juhtumiplaan on koostatud. Abivajav isik kinnitab allkirjaga, et ta on tutvunud juhtumiplaani sisuga ning et ta osaleb juhtumiplaanis nimetatud tegevuste elluviimisel.

(5) Juhtumiplaani vormi kehtestab sotsiaalminister määrusega.

§ 29². Alaealise isiku juhtumiplaan

(1) Alaealisele isikule juhtumiplaani koostamisel lähtutakse käesoleva seaduse §-s 29¹sätetatust, arvestades käesolevas paragrahvis toodud erisusi.

(2) Enne asenduskoduteenusele või käesoleva seaduse §-s 25³ nimetatud perekonnas hooldamisele suunamist koostab lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus igale lapsele juhtumiplaani.

(3) Lapse elukohajärgne valla- või linnavalitsus täiendab lapse juhtumiplaani pärast lapse asenduskoduteenusele suunamist vastavalt asenduskoduteenuse osutaja ettepanekutele. Asenduskoduteenusele või käesoleva seaduse

§-s 25³ nimetatud perekonnas hooldamisele suunatud lapse juhtumiplaan vaadatakse üle vähemalt üks kord aastas.

(4) Asenduskoduteenusele suunatud lapsele koostatud juhtumiplaan on asenduskoduteenuse halduslepingu lisa. Perekonnas hooldamisele suunatud lapsele koostatud juhtumiplaan on käesoleva seaduse § 25³ lõikes 4 nimetatud lepingu lisa.»;

15)paragrahvi 30 täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

« (5¹) Andmed lapsehoiuteenuse kasutamise ja osutamise kohta kantakse lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteemi.»;

16)seadust täiendatakse §-ga 30¹ järgmises sõnastuses:

« 30¹. Lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteem

(1) Lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteemi eesmärgiks on lapsehoiuteenuste kättesaadavuse parandamine, lapsehoiuteenuste osutamise efektiivsuse ning läbipaistvuse tõstmine, teenuse osutajate ja kasutajate operatiivne informeerimine lasteaedade täituvusest, alternatiivsetest lapsehoiuvõimalustest ja kvalifitseeritud lapsehoidjatest nii riigi kui ka kohalike omavalitsuste lõikes.

(2) Lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteemi asutab ja infosüsteemi põhimääruse kinnitab Vabariigi Valitsus.

(3) Lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteemi vastutavaks töötlejaks on Siseministeerium.

(4) Lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteemi volitatud töötleja määrab regionaalministri ettepanekul Vabariigi Valitsus. Volitatud töötleja määramine toimub halduskoostöö seaduses sätestatud korras.

(5) Infosüsteemi nõuetekohaseks talituseks vajalik andmete ulatus ja töötlemise kord kehtestatakse infosüsteemi põhimäärusega.

(6) Lapsehoiuteenuse osutamise infosüsteemi asutamise ja pidamise kulud kaetakse riigieelarvest.»;

17)paragrahvi 31 pealkiri ja lõige 1 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

« § 31. Isiku kaasamine ja tema arvamuse ärakuulamine

(1) Sotsiaalhoolekannet puudutava küsimuse lahendamisel kaasatakse isikule sobivaima abi leidmiseks abivajav isik ja tema nõusolekul isiku pereliikmed. Nimetatud küsimuse lahendamisel tuleb ära kuulata isiku arvamus.»;

18)paragrahvi 33 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Otsus peab olema põhjendatud ning tuginema seadustele ja muudele õigusaktidele. Otsuse tegemisel võib võtta aluseks isiku rehabilitatsiooniplaani või juhtumiplaani.»;

19)seadust täiendatakse §-ga 37¹ järgmises sõnastuses:

« § 37¹. Riiklik järelevalve nakkushaiguste tervisekontrolli üle

(1) Riiklikku järelevalvet käesoleva seaduse § 12⁷ lõikes 5 ja § 15¹⁰ lõikes 9 sätestatud tervisekontrolli läbimise üle teostab Tervisekaitseinspeksioon selleks volitatud järelevalveametniku kaudu.

(2) Järelevalveametnikul on õigus:

1) kontrollida käesoleva seaduse § 12⁷ lõikes 5 ja § 15¹⁰ lõikes 9 sätestatud nõuete täitmist, teatades sellest lapsehoiuteenuse osutajale vähemalt 24 tundi ette;

2) saada järelevalve teostamiseks vajalikku informatsiooni, tutvuda dokumentide originaalidega ja saada neist ärakirju;

3) teha lapsehoiuteenuse osutajale ettekirjutusi käesoleva seaduse § 12⁷ lõikes 5 ja § 15¹⁰ lõikes 9 sätestatud nõuete rikkumise lõpetamiseks, edasiste rikkumiste ärahoidmiseks ja rikkumise tagajärgede kõrvaldamiseks;

4) kohaldada asendustäitmist ja sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(3) Järelevalveametnik võib järelevalve käigus teha teenuse osutajale kirjaliku ettekirjutuse, milles peavad sisalduma käesoleva seaduse § 38² lõikes 1 nimetatud andmed. Andmed ettekirjutuse kohta kantakse majandustegevuse registrisse vastavalt majandustegevuse registri seaduse §-s 9 sätestatud.

(4) Ettekirjutuse täitmata jätmise korral on järelevalveametnikul õigus kohaldada asendustäitmist ja sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras. Sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.»;

20)seadust täiendatakse §-dega 38³ ja 38⁴ järgmises sõnastuses:

« § 38³. Lapsehoiuteenuse ja asenduskoduteenuse osutamise üle järelevalve teostaja ja tema õigused

(1) Järelevalvet lapsehoiuteenuse ja asenduskoduteenuse käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele vastavuse üle teostab teenuse osutaja tegevuskoha järgne maavanem või tema volitatud ametnik.

(2) Maavanemal või tema volitatud ametnikul on õigus:

- 1) kontrollida käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmist kohapeal, teatades sellest teenuse osutajale vähemalt 24 tundi ette;
- 2) saada järelevalve teostamiseks vajalikku teavet, tutvuda dokumentide originaalidega ja saada neist ära kirju;
- 3) teha teenuse osutajale ettekirjutusi käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuete rikkumise lõpetamiseks, edasise rikkumise ärahoidmiseks ja rikkumise tagajärgede kõrvaldamiseks;
- 4) kohaldada asendustäitmist ja sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

§ 38⁴. Ettekirjutus lapsehoiuteenuse ja asenduskoduteenuse osutajale

(1) Teenuse osutaja asukohajärgne maavanem või tema volitatud ametnik võib järelevalve käigus teha teenuse osutajale kirjaliku ettekirjutuse, milles peavad sisalduma ettekirjutuse koostaja nimi ja ametikoht ning käesoleva seaduse § 38² lõike 1 punktides 2–7 nimetatud andmed. Andmed ettekirjutuse kohta kantakse majandustegevuse registrisse vastavalt majandustegevuse registri seaduse §-s 9 sätestatule.

(2) Ettekirjutuse täitmata jätmise korral on maavanemal või tema volitatud ametnikul õigus kohaldada asendustäitmist ja sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras. Sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.»;

21)paragrahvi 45 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Riigieelarvest rahastatavate sotsiaalteenuste eest võetava tasu piirmäärad ja laekumise korra kehtestab sotsiaalminister.»;

22)paragrahvi 46 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Riigieelarvest rahastatavate sotsiaalhoolekandekulude, välja arvatud käesoleva seaduse §-des 11², 12² ja 15² nimetatud riigi rahastatavaid sotsiaalteenuseid saama õigustatud isikutele teenuse osutamise kulud, hüvitamise korra kehtestab sotsiaalminister.»;

23)paragrahvi 48 täiendatakse lõigetega 14–20 järgmises sõnastuses:

« (14) Enne 2007. aasta 1. jaanuari koostatud rehabilitatsiooniplaani puhul loetakse, et raske või sügava puudega lapsel on hooldustegevuse vajadus, kui lapse rehabilitatsiooniplaani osas «Hinnang kliendi tegevusvõimest tulenevale kõrvalabi, juhendamise ja järelevalve vajadusele» kajastub vähemalt üks kõrvalabi vajadus (välja arvatud suhtlemisel) vähemalt igal ööpäeval.

(15) Lapsehoidjana tegutseda sooviv isik, kes vastab vähemalt käesoleva seaduse § 15⁹ lõikes 4 sätestatud nooremkasvatajale kehtestatud nõuetele, peab § 12⁷ lõikes 3 nimetatud nõude täitma 2009. aasta 1. jaanuariks.

(16) Kuni 2010. aasta 1. jaanuarini võib asenduskodu pere koosneda kuni kümnest lapsest. 2010. aasta 1. jaanuarist kuni 2015. aasta 1. jaanuarini võib asenduskodu pere koosneda kuni kaheksast lapsest.

(17) Käesoleva seaduse § 15⁹ lõikes 1 nimetatud kasvatusala töötaja, kes töötab käesoleva seaduse § 15⁹ lõigetes 3–6 nimetatud ametikohal ja on asunud omandama ametikohal nõutavat haridust, peab haridusnõude täitma 2009. aasta 1. juuliks. Nimetatud tähtpäevaks haridusnõude täitmata jätmise korral viiakse kasvatusala töötaja üle tema haridustasemele vastavale ametikohale.

(18) Kasvatusala töötajal, kes on 2007. aasta 1. jaanuaril töö- või käsunduslepingulises suhtes asenduskoduteenuse osutajaga ja kellel on keskharidus ning kellel tekib õigus riiklikule vanaduspensionile enne 2012. aasta 1. jaanuari, on õigus töötada nooremkasvataja ametikohal kuni riiklikule vanaduspensionile jäämiseni.

(19) Käesoleva seaduse § 15¹⁰ lõikes 1 nimetatud perevanem peab asenduskoduteenuse osutamisele asumisel olema registreerunud käesoleva seaduse § 15¹⁰ lõike 2 punktis 3 nimetatud koolitustele ning täitma haridusnõuded ja läbima käesoleva seaduse § 15¹⁰ lõike 2 punktis 3 nimetatud koolitused hiljemalt 2010. aasta 1. juuliks.

(20) Lapsehoiuteenuse või asenduskoduteenuse osutajale, kellel 2007. aasta 1. jaanuari seisuga on lapsehoiuteenuse või asenduskoduteenuse osutamine põhikirja- või põhimääruse järgne tegevus, kohaldatakse tegevusloa omamise nõuet 2007. aasta 1. juulist.»

§ 2. Alacalise mõjutusvahendite seaduses(RT I 1998, 17, 264; 2006, 7, 42) asendatakse sõna «lastekodu» sõnaga «asenduskodu» vastavas käändes.

§ 3. Käibemaksuseaduse(RT I 2003, 82, 554; 2005, 68, 528) § 16 lõike 1 punkt 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 4) sotsiaalhoolekande seaduse § 10 punktides 1, 1¹, 3, 4, 5, 5¹ ja 6 nimetatud sotsiaalteenus ja § 10 punktis 2¹ nimetatud riigi- või kohaliku omavalitsuse eelarvest rahastatav sotsiaalteenus;».

§ 4. Rahvatervise seaduse(RT I 1995, 57, 978; 2006, 28, 211) § 8 lõiget 2 täiendatakse punktiga 8¹ järgmises sõnastuses:

« 8¹) lapsehoiuteenus ja asenduskoduteenus;».

§ 5. Riigilõivuseaduse(RT I 1997, 80, 1344; 2006, 43, 327) 7. peatükki täiendatakse jaoga 6⁴ järgmises sõnastuses:

«6⁴. jagu Sotsiaalhoolekande seaduse alusel teostatavad toimingud

§ 9². Lapsehoiuteenuse või asenduskoduteenuse osutamise tegevusloa väljaandmise taotlemine

Lapsehoiuteenuse või asenduskoduteenuse osutamise tegevusloa väljaandmise taotlemise eest tasutakse riigilõivu 500 krooni.»

§ 6. Tsiivilkohtumenetluse seadustiku(RT I 2005, 26, 197; 2006, 48, 360) § 538 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Isikut ei või kinnisesse asutusse paigutada kauemaks kui üheks aastaks määruse tegemisest arvates.»

§ 7. Väljateenitud aastate pensionide seaduses(RT I 1992, 21, 294; 2006, 49, 370) asendatakse sõna «lastekodu» sõnaga «asenduskodu» vastavas käändes.

§ 8. Õiguskantsleri seaduse(RT I 1999, 29, 406; 2006, 48, 357) §-s 24 asendatakse sõna «lastekodus» sõnaga «asenduskodus».

§ 9. Ühistranspordiseaduse(RT I 2000, 10, 58; 2006, 21, 162) § 27 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) puudega lapsi, sügava puudega 16-aastaseid ja vanemaid isikuid ning sügava või raske nägemispuudega isiku saatjat või nägemispuudega isikut saatvat juhtkoera;».

§ 10. Jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2007. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktiga 5 kehtestatavad §-d 12² ja 12⁴–12⁶ jõustuvad 2007. aasta 1. veebruaril.

(3) Käesoleva seaduse § 1 punktid 1, 15 ja 16 jõustuvad 2007. aasta 1. augustil.

(4) Käesoleva seaduse § 1 punktid 11–14 ja 17–18 jõustuvad 2008. aasta 1. jaanuaril.

Riigikogu esimees Toomas VAREK